

અમેરિકાના આરોગ્યચિન્તક દ્વારા પ્રકાશિત.

“અવિચારી પગલું

યાને

પાપીનો પસ્તાવો”

ના

ખેલના ગાયણો.

છપાવી પ્રગટ કરનાર,

એ. ડો. ડા. કે. ના માલેક.

મુંબઈ:

ધી રાએલ પ્રીટીંગ પ્રેસ

૧૮૮૯

અ વિ ચારી પ ગ લું

યાને

પાપીનો પસ્તાવો

ના

ખેલના ગાયણો.

રંગ રાગને મોજ મળ,
હસી ખુશી કરી સદા;
ફોહની ઉડાવતો ફરં ધળ,
નહીં દીલે ધરં દયા—રંક રાયની જરા,
પાંમે મુજથી કોઈ નહીં—છુટી જવા.

કોરસ.

નહીં નહીં નહીં હરં હું કદી,
જગને ફંદથી હેરત કરં;
નહીં ફીકર સરકારની—નહીં ફીકર ઘરખારની,
નહીં કદર મને ફરજંદ દીલદારની.

વેર જેની સંગ કરું-કેહેર દીલે અથંગ ધરું,
 સુખને સાંતીના હું તેના ભંગ કરું,
 ખેરખાંહના ખુવાર કરું બદખાંને તો ઠાર કરું,
 નકી બદીના હું નહીં વીચાર કરું.

કોરસ.

નહીં નહીં નહીં કરું હું કદી,
 જગને ફંદથી હેરત કરું;
 નહીં ફીકર સરકારની-નહીં ફીકર ઘરખાની,
 નહીં કદર મને ફરઝંદ દીલદારની.

(૨)

જુઓ જગમાં ફરી ચોઠાંમ-જગે જગ હોય ગમનુ નામ,
 હરેક દીલમાં છે ગમ હરદમ-વીના ગમનું નથી કોઈ ઠાંમ,
 ગદા કે શાહ ફકીર અમીર-સર્વેના જીવને છે જાંજલ,
 આદમ શું પાણુ પશુ પંખી-રહેય ગમથી સુખોહ ને શાંમ.
 જવાંની જઈફી કે બચગી-સમે મોજુદ રહેછે ગમ,
 હરેક જીવનો છે એ સાથી-નથી કોઈને પુરો આરાંમ.
 જો કોઈ તનથી તો કોઈ ધનથી-ને કોઈ ફીલખરફે ફરઝંદથી,
 રહે કોઈ કલેશથી ગમગીન-વીના ગમનું છે રખનું નાંમ,

(૩)

અકકલની નજરે જોતાં નથી કંઈ જગમાં વફાઈ,
 બાહરને ખાતેનમાં જુઓ જાણીસે ઘણી જુદાઈ.
 જુદી જગછે મતલબી જ્યાં ચાલેય કાર અંધેર ઘણું,
 ખરાંને ગણાય ભલું નહીં ભલાને ઇનસાફ કંઈ.
 ફરતી જગના ખાગમાં છે ખેંહદ કુલો રંગ ખેરંગ,
 તોપણ તે એક ખરાં ગુલની ખુશખોને પહોંચે નઈ.
 ફાંતી જાંઘીને ખાતર બંદા કરેય ખેહદ બદી,
 લેકીન હજાર બદામાં સોબે એકજ નેકની સફાઈ.

(૪)

મને પઈસાનો બહું પ્યાર,
 હું છું જરનો ખીદમતગાર;
 પઈસે છે ચાર-પઈસે દીલદાર-ને ફરજંદ તાબેદાર.
 છે એ જરના સહી નફર,
 છેએ જરપર જગ ચકકર;
 જરને ખાતર હું કોઈનું સર લેવા નહીં રાખું ડર.

કોરસ.

પઈસા પર સહીની પ્રીત-આલમની છે એરીત,
 પઈસા-પઈસા-પઈસામાં સહીનું ચીત.

મલે પઈસે ઇજત માંન,
 મલે પઈસે અકકલ જ્ઞાન.
 પઈસેજ આ જાંન-તું પ્યારો જાણુ-નીરધન થાએ બહું હુએરા ન,
 થાએ એ પઈસાથી નેકનાંમ,
 જે હોય જાતે નીચે જુલાંમ;
 બદીનાં કાંમ-ને એબના કામથી-સાફ થાએ તેનું ચાંમ.

કોરસ.

પઘસા-પર-સડીની પ્રીત આલમની છે એ રીત,
પઘસા પઘસા પઘસામાં સડીનું ચીત.

(૫)

કંઈ સેંકડોને કીધાંછે મેં જગમાં પાએમાલ,
કંઈ હજારો ધરાડી છું હું ફંદ અને તાલ,
છે ફત્તેહમંદ ખુલંદ મારું રોશન ઇકબાલ,
કે હરામનું એક પલમાં થઈ જાયછે હલાલ.

કોરસ.

કેવો ચોર સાહુકાર-હું તો નેકનામદાર,
પારકે પઘસે કરતો ફર-સદા મોજ અને લાર.

જેઠ સધર અને ગખ્તર ખીલુને હું સપડાંડ,
અને હેમક હુશીઆરને હું પલમાં ખનાંડિ;
ખહુ ફરેલને ફસાંડિ અને બોલાંને ભુલાંડિ,
વલી જાહેરમાં હું સુધો ભલો નેકનામ ગણાંડિ.

કોરસ.

કેવો ચોર સાહુકાર હું તો નેકનામદાર,
પારકે પઘસે કરતો ફર-સદા મોજ અને લાર.

(૬)

મેં કીધા સંગ એ ખુરાનો હું જગમાં થયો ખુવાર,
એની પુઠે હું ઘસડાઉ છું છે કુતરાનો અવતાર,
જીવને જોખમમાં નાંખીને વસી થાંડી છું હારમાર,
નહીં દીકું સુખતો કંઈખી પણ જગ લ્યાંનતને ધીકાર.

કોરસ.

થયો ખુવાર હું આ ઠાર નહીં પાંચ્યો કરાર,
પણ આખર તે રખ દરઘાહમાંખી થયો હું ગુનેહગાર.

છે સજા મને એ ઘટતી કે જેવીછે મારી ચાલ,
જે ખુરાની સંગત ધરે તેના થાએ મુજ સમ હાલ,
વતન ને વાહલાં છોડીને થયો હું પાએમાલ,
હરામનું ખાવા જતાં તજ્યું કીસમતનું હસાલ.

કોરસ.

થયો ખુવાર હું આ ઠાર નહીં પાંચ્યો કરાર,
પણ આખર તે રખ દરઘાહમાંખી થયો હું ગુનેહગાર.

જેમ સાપ ચાંણને પકડેતો એ વાતે ફસી જાય,
થાએ અંધ તે તેને છોંડી દેતાં ગણતાં નહીં જવાય,
તેમ મારાથી પણ હવે એને નહીં છોરાય કે છોરાય,
જાંદગી પસ્તાઈ પુરી કરવી છે એજ મારો હોપાય.

કોરસ.

થયો ખુવાર હું આ ઠાર નહીં પાંચ્યો કરાર,
પણ આખર તે રખ દરઘાહમાંખી થયો હું ગુનેહગાર.

(૭)

ઐ ખુદા રે તું લે દાદ મારી,
 રે પનાહ ચાહું છું હું તારી.
 વીનાસ કાલે-વીના વિચારે,
 સુખ સાંતીનો ભંગ કરી મેં કલને એખ લંગારી.
 મોહખતમાં ફાંની-થઇ હું દીવાંની,
 બદ સંગે બદ કર્મ કરી દાજખની પુરી ખારી.
 બની હું લાચાર-ખરી ગુનેહગાર,
 આશ્તમાં અએ પરવર આ સમ આપ મને તું જ યારી.

(૮)

કરે દયા તું મુજના પાપી હાલ ઉપર,
 એ રંજમાં હું લાચારની તું દાદ દીલે ધર,
 યારી ચાહું છું હું તારી ઐ રેહમી દાદગર.
 પડી બદીની જલમાં વિચાર વગર,
 એક પાપીને મેં અંધ બની કીધો પ્યારો દીલખર,
 ને દુઃખનો ડાંખ વીધો નાંખેચ હરદમ મારું હગર.

(૯)

ઓ કેવી થઈ મુજ પર ઠગઈ—બદ સંગમાં હું પાપી થઈ—
 અવિચારી ભરી કદમ એક—જગમાં થઈ બદનાંમ,
 ખોયો ખોયો ભવનો આરાંમ કરી એક ખાંમ બેખખર રહી.
 ગુનાહયે મુજનો કેમ કરશે તુ—માફ મને કીરતાર,
 કેમ જીવું આવે અવતાર દોજખને ઠાર દીલદાઘ લઈ.
 ક્યાનત મુજ જેવી બેટીઓ પર જે લુટે માંખાપની લાજ,
 કરે કરી કુકર્મી કાજ ભવ મુખ તારાજ પાંમે મુખ નહી.

(૧૦)

હું ચારી ચાહું આ સમેરે અએ ખુદા તારી,
 પાપી દીલે પસ્તાઈને આઉછું દરઘાહ તારી.
 તુંજની બક્ષેસનો કીધો મેં ભલો ઉપચોગ નહીં,
 ચલના મુખ સારું જોઈ દીધી અનહદ પનાહ તારી.
 મા ખાપને જઈશીમાં મેં જખમ કીધો કારી,
 લાયક નથી મને કોઈ રીતની કંઈ દયા તારી.
 દીલની ઉઝેદ દીલમાં લઈ આવું છું તારી હન્નુર,
 મુજ ના પ્રાર પર રાખજે અએ પરવર તું નેઘાહ તારી.

નમું તુંને હું રે જો સરજન હાર—
 સંકટના સાગરથી મને પાર ઉતાર.
 ગુનાદથી ભરપુર છું હું નાચાર નાર,
 મુજ સરથી ઊતાર તું જો પાપોનો ભાર.
 પુરા સંગ બદીમાં બની ગીરફતાર,
 પુરાં કે ભક્ષાંનો નહી કીધો પિયાર.
 સુખ શાંતી તજી જીવથી થઈ હું ખુતાર,
 છુટ્યો મારાં માં બાપનો સુખને કરાર.
 ફાળી દીલે આણું છું હું તારે દવાર,
 હું પાપીનો રાહબર તું થાજે કીરતાર.

